

ข้อจำกัดและการสร้างความเข้มแข็งเชิงการท่องเที่ยวเมืองรอง(ลำพูน)

Limitations and strengthening of tourism in Muang Rong (Lamphun)

ทิพย์วรี จະนะดั่ง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

thipwaree_2525@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดเล็กๆ ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เวลาเดินทางเพียงแค่ครึ่งชั่วโมงเศษเดิมทีจังหวัดมีฐานะเป็นเพียงแค่ทางผ่านสำหรับนักท่องเที่ยวภายหลังจากรัฐบาลได้มีนโยบายมาส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง ส่วนใหญ่คนมักใช้เวลาอยู่ที่แหล่งท่องเที่ยวเฉลี่ย(จังหวัดลำพูน)ที่เดินทางเข้ามาใน(นักท่องเที่ยว)เพียงแค่ 4 ชั่วโมงเท่านั้น นั่นจึงไม่น่าแปลกใจเมื่อพิจารณาถึงอัตราการพักของนักท่องเที่ยว เพราะมีข้อจำกัดในด้านศักยภาพในการพัฒนาของเมืองลำพูนในหลายๆด้านไม่ว่าจะอยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดเล็ก ภูมิศาสตร์ในการท่องเที่ยวหลักที่ไม่เอื้ออำนวย เป็นแหล่งอุตสาหกรรมของภาคเหนือขนาดใหญ่ถ้าจะมองถึงศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวมีไม่กี่ที่ที่เป็นที่รู้จักอย่างวัดพระธาตุหริภุญชัยวรมหาวิหาร อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยวัดดอยตุง วัดม่อนล้าน วัดจามเทวี กู่ช้างกุ่ม้า อันเป็นโจทย์คำถามหลักที่คนลำพูนได้พยายามค้นหาศักยภาพที่สามารถสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวด้วยการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนให้เป็นที่รู้จักมีชื่อเสียงและดึงดูดนักท่องเที่ยวควรมีการพัฒนาเมืองรองให้มีกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวอยู่เกิน วัน ด้วย 2 การพัฒนากิจกรรมเชิงอัตลักษณ์ในตอนยามเช้าของทุกๆ วัน การพัฒนาสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด การส่งเสริมอาชีพการปั่นสามล้อชมเมือง การพัฒนารอบคูเมืองให้สะอาดและสวยงาม การรักษาดนช่วงพันปีให้มีกิจกรรมแบบดั้งเดิม การพัฒนาระบบขนส่งในจังหวัดลำพูน

คำสำคัญ : ข้อจำกัด เมืองรอง ลำพูน

Abstract

Lamphun is a small province. Away from Chiang Mai city center Which takes only half an hour to travel Initially, the province was only a pass for tourists after the government has a policy to promote tourism in the secondary cities. Most of the people (tourists) traveling to (Lamphun) tend to spend an average of 4 hours on tourist spots.

That is not surprising considering the rate of stay of tourists. Because there are limitations in the development potential of Lamphun in many ways. whether located near Chiang

Mai Is a small province. geography of primary tourism unfavorable It is a large industrial area of the northern region. If you look at the tourism potential. there are a few places that are known as Wat Phra That Hariphunchai Woramahaviharn. Queen Chamadevi Monument Kruba Srivichai Monument. Doi Ti Temple Maha Wan Temple. Cham Devi Temple. Ku Chang Elephant This is the main question that Lamphun people try to find potential to strengthen tourism by developing tourism potential of Lamphun to be well-known and attract tourists. Allowing tourists to stay for more than 2 days .With the development of identity activities in the morning of every day. the development of identity products of the province Promotion of a three-wheeled cycling career Development around the moat to be clean and beautiful Preserving the Millennium Roads for Traditional Activities Transportation system development in Lamphun Province.

Key words: limitations. secondary city. Lamphun

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรม ที่น่าสนใจแห่งหนึ่งของโลก ส่งผลให้เกิด อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถทำรายได้ เข้าประเทศจำนวนมาก ในปี พ.ศ. 2560 ไทยมีรายได้จากการใช้จ่าย ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 1,831,104.99 บาท และชาวไทย 989,613.92 ล้านบาท (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวภายใต้แผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) จึงกลายเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ ที่สำคัญ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว (ราชกิจจานุเบกษา. 2562: 107) ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้น นักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะ 20 ปี ในระยะแรกให้ความสำคัญกับการสร้าง รายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง วางรากฐานด้านการท่องเที่ยวที่เน้นมาตรฐานและคุณภาพพระระดับสากล สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว การบังคับใช้กฎหมายให้เกิด ความปลอดภัย และไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบ แล้วจึงกระจายการท่องเที่ยวทั้งในมิติของพื้นที่ และรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุด ของการท่องเที่ยวในการเป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย โดยแผนแม่บทด้าน การท่องเที่ยว

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดหนึ่งในกลุ่มภาคเหนือตอนบน เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในนามของ “เมืองหริภุญชัย” มีอายุยาวนานเกือบ 1,400 ปีมาแล้ว มีทรัพยากรเพื่อการท่องเที่ยว หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชุมชน การท่องเที่ยวเข้ามาสู่จังหวัด ลำพูนเป็นระยะเวลานานพอสมควร ปัจจุบันจังหวัดลำพูนได้รับโอกาสและความนิยมจากนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น เพราะมีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 และการส่งเสริมจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2560 เห็นชอบมาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและจัดอบรมสัมมนาในจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรอง อีกทั้งจังหวัดลำพูนยังได้ถูกพัฒนาให้กลายเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Culture Experience Destination) เพื่อสร้างมาตรฐานให้เป็นชุมชนการท่องเที่ยวที่มีจุดยืนทางเอกลักษณ์วัฒนธรรมที่โดดเด่น และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเพิ่มขึ้นได้

จังหวัดลำพูนซึ่งเป็นเมืองที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนาน และมีวิสัยทัศน์เพื่อ มุ่งสู่ “เมืองแห่งความสุข ความพอเพียง พัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้วัฒนธรรมเป็นฐานในการพัฒนา เชื่อมโยงในทุกมิติ เพื่อนำไปสู่เมืองแห่งวัฒนธรรมและความสุข” นอกจากจังหวัดลำพูนจะมีทุนทางวัฒนธรรมอย่างมากอยู่แล้ว ยังมีความโดดเด่นจากการมีชุมชนที่เข้มแข็ง อีกทั้งมีสินค้าหัตถกรรม และผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ผ้าไหมยกดอก GI ของจังหวัด หรือผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือ รวมไปถึงจังหวัดลำพูนยังมีชนบทธรรมนิยมประเพณีชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของคนในพื้นที่ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวได้ในหลายรูปแบบ และสามารถส่งเสริม ให้เป็นเมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยว (Tourism destination) เช่นเดียวกับที่จังหวัดลำพูน พยายามผลักดัน เห็นได้จากที่มีการขับเคลื่อนการทำงานในทุกด้านควบคู่กันไป ไม่ว่าจะเป็นจากแผนปฏิบัติการประจำปีพ.ศ. 2560 ที่จังหวัดลำพูนได้รับอนุมัติงบประมาณจำนวน 50 โครงการ และมีการเสนอแผนพัฒนาจังหวัด 20 ปี ที่เชื่อมโยงกับจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งด้านการขนส่งมวลชน การขนส่งสินค้า การส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมไปถึงโครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ อีกทั้งโครงการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 จังหวัดลำพูนที่ต้องการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้จังหวัดลำพูนด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำพูน, 2561)

แม้จะมีการพัฒนามาได้ถึงระดับหนึ่ง ก็ดูเหมือนว่าจะพบกับข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน ไม่ว่าจะเป็นอยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดเล็กภูมิศาสตร์ในการท่องเที่ยวหลักที่ไม่เอื้ออำนวย เป็นแหล่งอุตสาหกรรมของภาคเหนือขนาดใหญ่ จึงทำให้การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนให้เป็นที่รู้จักมีชื่อเสียงและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นไปได้อย่างนัก จึงควรมีการพัฒนาเมืองรอง(ลำพูน)ให้มีกิจกรรมที่ให้นักท่องเที่ยวอยู่เกิน 2 วัน ด้วยการพัฒนากิจกรรมเชิงอัตลักษณ์ในตอนยามเช้าของทุกๆ วัน การพัฒนาสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัด การส่งเสริมอาชีพการปั่นสามล้อชมเมือง การพัฒนาอบคูเมืองให้สะอาดและสวยงาม การรักษาดนช่วงพันปีให้มีกิจกรรมแบบดั้งเดิม การพัฒนาระบบขนส่งในจังหวัดลำพูน ดังนั้นการที่หา

ข้อจำกัดและสามารถที่จะสร้างความเข้มแข็งเชิงการท่องเที่ยวเมืองรอง(ลำพูน) ได้ก็จะสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักและตอบเจตจำนงของนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยมีการพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น การขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว ชัดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวอยู่ในอันดับที่ดีขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวของไทยได้รับความนิยมติดอันดับต้นๆของโลกอย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ยังประสบปัญหาด้านความยั่งยืนของทรัพยากรท่องเที่ยว ปัญหาภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยความสะอาดถูกสุขอนามัย ของแหล่งท่องเที่ยว คุณภาพ มาตรฐานการให้บริการของธุรกิจท่องเที่ยว และการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว ดังนั้น การกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในระยะต่อไป จึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐาน ของศักยภาพและโอกาสของประเทศไทยควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาพื้นฐาน เพื่อรักษาขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศในตลาดโลก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนา รักษา และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ สู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การจัดท้าววิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2579 เป็นการดำเนินการในช่วงเวลาแห่งการปฏิรูป ประเทศไทยให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วม ในการปฏิรูป เพื่อประสานประโยชน์และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนา การท่องเที่ยว คือผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวต่อประเทศในองค์กรรวม ได้แก่ การเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ และกระจายรายได้สู่ประชาชน การแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และการส่งเสริมการพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ในขณะเดียวกันการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวควรคำนึงถึงค่านิยมหลัก ของการท่องเที่ยวของประเทศ นั่นคือการปรับสมดุลการท่องเที่ยว การเชิดชูวิถีไทย และการเน้น “คน” เป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนา โดยมีองค์ประกอบที่การท่องเที่ยวของไทยควรแสดงและคงไว้ได้แก่การอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมอันดีงาม ของประเทศไทยการให้ความสำคัญต่อความยั่งยืนของทรัพยากรท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวการกระจายรายได้และกระจาย ความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศดังนั้น เพื่อให้ประเทศมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม จึงได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2579 (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ.2560:29) โดยมีรายละเอียด ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน

พื้นฐานการเติบโตของการท่องเที่ยวมีปัจจัยหลักที่คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการ ที่ต้องได้มาตรฐาน ระดับสากลและมีเอกลักษณ์โดดเด่น โดยการพัฒนาต้องเกิดขึ้นอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความสมดุลทั้งใน ด้านพื้นที่ เวลาและกลุ่มการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการกระจายนักท่องเที่ยวและรายได้จากนักท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยพัฒนา ความมั่นคงในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย

สร้างสมดุลในแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ทั้งในเชิงพื้นที่ เชิงเวลา ฤดูกาล และรูปแบบ การท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมความสมดุลเชิงพื้นที่ในการท่องเที่ยว ทั้งในแง่การกระจายรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว ได้แก่ การจัดตั้งเขตพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดและพื้นที่ที่มีศักยภาพที่ยังไม่ได้รับความนิยม การพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองรอง การพัฒนาการท่องเที่ยวในชนบท การพัฒนาสินค้าและบริการที่โดดเด่น และเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น และการส่งเสริมความสมดุลเชิงเวลาและฤดูกาลในการท่องเที่ยว เช่น การสร้างสรรค์ กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่และเพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมในพื้นที่ต่างๆ การสนับสนุนภาคเอกชน ในการลงทุน ในแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เป็นต้น(คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ.2560:30)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งล้วนมีส่วนในการส่งเสริมประสิทธิภาพในการท่องเที่ยว โดยในยุทธศาสตร์นี้เน้นด้านการพัฒนาระบบคมนาคมในทุก รูปแบบ รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่างๆและการพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัย อย่างเป็นระบบ

พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว โดยการพัฒนากระบวนการคมนาคมขนส่งในการเดินทางเข้าสู่ประเทศทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศได้แก่ พัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทุกระดับระบบขนส่งสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว พัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สามารถ เชื่อมโยงกับรูปแบบการเดินทางอื่นๆ พัฒนาศักยภาพของสนามบินในการรองรับนักท่องเที่ยว เพิ่มเส้นทางและจำนวน เที่ยวบินระหว่างประเทศและภายในประเทศที่เชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลักและเมืองท่องเที่ยวรอง(คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ.2560:30)

3. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งเชิงการท่องเที่ยวเมืองรอง (ลำพูน)

เป้าหมายเพื่อใช้เป็น กรอบการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน โดยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และ กิจกรรมภายในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากลบนพื้นฐาน ความเป็นอัตลักษณ์ด้านวัฒนธรรมล้านนา วิถีชุมชน รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการ พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน ทั้งด้านคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว บุคลากรการท่องเที่ยวและโครงสร้าง

พื้นฐาน เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และมุ่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัด ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการทำงานอย่างบูรณาการระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน ทั้งนี้ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2561 - 2564 ประกอบด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

แนวทางการพัฒนา

1) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ฐานวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยวปราชญ์ท้องถิ่นที่มีความรู้ด้านภูมิปัญญาได้รับการพัฒนาไม่ต่อเนื่อง และการสืบทอดภูมิปัญญาไปสู่คนรุ่นหลังยังไม่มากนัก ขาดการต่อยอดภูมิปัญญาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนโดยเฉพาะด้านหัตถกรรม

2) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้วัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว

3) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร นโยบายและการดำเนินงานของภาครัฐที่มีการปรับเปลี่ยน การดำเนินงานบางอย่างต้อง หยุดชะงักในบางครั้ง หรือต้องชะลอเวลาไว้ ทำให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง ไม่เกิดประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ บุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนยังไม่เพียงพอ และขาดความรู้ความเข้าใจการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงขาดความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการอำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะช่วงที่เกิดปัญหาหมอกควัน ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกเดินทาง ไปท่องเที่ยวในภาคอื่น ๆ แทน การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวยังไม่มากนัก รวมถึงไม่ต่อเนื่องป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวบางจุดมีสภาพเก่าทรุดโทรม ปัญหาระบบขนส่งสาธารณะ รถประจำทางมีน้อย และยังไม่ทั่วถึงในการเดินทางเชื่อมโยงไปยังสถานที่ต่าง ๆ ภายในจังหวัดลำพูน ระบบถนนรอบคูเมืองในตัวเมืองลำพูน ทำให้คนต่างถิ่นและนักท่องเที่ยวเกิดความสับสนเพราะเป็นทางที่วกลงถ้าไม่ชินทางอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ง่าย

5) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกฯ รองรับการท่องเที่ยว จังหวัดลำพูนเป็นทางผ่านของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเมืองท่องเที่ยวหลัก (จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงราย) ทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแวะท่องเที่ยวเพียงครั้งวัน หรือแม้จะใช้เวลาท่องเที่ยวทั้งวัน แต่ไม่ค่อยเลือกพักในจังหวัดลำพูน แหล่งโบราณสถานและโบราณวัตถุ มีสถานที่ตั้ง อยู่ห่างไกลกัน ทำให้ไม่สะดวกต่อการ เยี่ยมชมในระยะ เวลาอันสั้น บริเวณแม่น้ำสายหลักที่อยู่ในตัวเมืองจังหวัดลำพูนยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ยังมีฝักรับรองอยู่อย่างหนาแน่นทำให้ทัศนียภาพไม่สวยงามและกิจกรรมท่องเที่ยวทางน้ำไม่มี

6) การพัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวต่างชาติยังไม่รู้จักแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนมาก เท่าที่ควรเป็น การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวทั้งในประเทศ ปัจจุบันได้มีการแข่งขัน

กันเป็นอย่างมากจังหวัดลำพูนด้วยความเป็นเมืองเล็กๆและติดอยู่กับจังหวัดเชียงใหม่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะไปเที่ยวที่จังหวัดเชียงใหม่แทนเพราะกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนไม่มีอะไรที่เป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นมากจากภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน ทำให้ผู้ที่ชื่นชอบท่องเที่ยวบางส่วนอาจติดขัดด้านรายได้ ประสิทธิภาพเศรษฐกิจของครอบครัวฝืดเคือง และไม่มีความพร้อมด้านการเงินที่จะใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวและงบประมาณในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนยังไม่เพียงพอ

จากข้อจำกัดสามารถนำไปสู่การพัฒนาการด้านการท่องเที่ยวเมืองรองจังหวัดลำพูน จากศักยภาพและสิ่งที่จังหวัดจะต้องปรับปรุงและนำไปสู่การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว มี 2 แนวทาง ที่จะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา คือ เชิงรุก การใช้โอกาสจากการตลาดทางการท่องเที่ยวของจังหวัดที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและสร้างกิจกรรมและบริการทางการท่องเที่ยว โดยใช้ศักยภาพทางการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ วิถีชีวิต การท่องเที่ยวชุมชน การปรับตัว โดยมุ่งเน้นพัฒนามาตรฐานกิจกรรม สถานที่และบริการทางการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้นเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน ตลาดชุมชน เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในระดับชุมชน

วิเคราะห์ข้อจำกัดและการสร้างความเข้มแข็งเชิงการท่องเที่ยวเมืองรอง(ลำพูน)

จังหวัดลำพูนมีความต้องการในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้เติบโตมากขึ้นโดยไม่ขัดต่อรูปแบบ วิถีชีวิตดั้งเดิม เห็นได้ว่า จากระยะเวลาที่ผ่านมามาทางจังหวัดลำพูนได้พยายามใช้ศักยภาพ และโอกาสที่มี ในพื้นที่สร้างกระแสการสนใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยือนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เมืองลำพูนและพื้นที่ใกล้เคียงมี อัตรา จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จุดเด่นของเมืองลำพูน คือ การมีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยเฉพาะ แหล่งท่องเที่ยวประเภทโบราณสถาน รวมถึงการมีชุมชนที่มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม จังหวัดลำพูนจึงเป็นจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural experience destination) อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่ได้ใช้เวลาในการใช้จ่ายใช้สอยรวมถึงการพักอาศัยในพื้นที่มากนัก ซึ่งแนวทาง การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ควรดำเนินการคือ การสร้างจุดดึงดูดทางการท่องเที่ยว และพัฒนาศักยภาพ การบริหารจัดการ บุคลากร ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์ รวมถึงการพัฒนากิจกรรมที่ต่อเนื่องถึง การท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าพื้นเมือง ของที่ระลึก ผู้ประกอบการ ร้านอาหาร เป็นต้น เพื่อดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว การใช้สอยและพักค้างคืนในจังหวัดลำพูนเพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาข้อจำกัดและการสร้างความเข้มแข็งเชิงการท่องเที่ยวเมืองรองมีข้อมูลที่ (ลำพูน) .1 ด้าน คือ 5 ทำการศึกษาด้านสถานที่ท่องเที่ยว .2ด้านสาธาณูปโภคพื้นฐาน .3การจราจร 4.การประชาสัมพันธ์ และการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว .5ด้านอาหาร ที่พักและสินค้า โดยได้วิเคราะห์ข้อจำกัดในแต่ละด้านพร้อมทั้งเสนอแนะในการที่จะสามารถสร้างความเข้มแข็งเชิงการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนไว้ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูนมีจำนวนมาก แต่กระจายอยู่ไกลกันไม่เป็นหมวดหมู่และยังขาดจุดขายโดดเด่น เพียงพอที่จะสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวสำคัญบางแห่งยังไม่เข้าถึงหรือยังไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบ ทั้งนี้เนื่องจากขาดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่ต่อเนื่องกัน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักเฉพาะวัดพระธาตุหริภุญไชย จึงควรมีการประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวให้โดดเด่นเพิ่มเติมขึ้นมา นักท่องเที่ยวใช้เวลาในสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน ในระยะเวลาสั้นๆ อาจกล่าวได้ว่าเสมือนเป็นเมืองผ่าน เนื่องจากขาดจุดขายที่ชัดเจนและโดดเด่นจึงไม่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้อยู่ท่องเที่ยวในระยะเวลายาวได้ สิ่งนี้ผลกระทบต่อรายได้ร้านค้าของที่ระลึกด้วย สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งเสื่อมโทรมขาดการบูรณะฟื้นฟูสิ่งก่อสร้างใหม่บางอย่าง เช่นกำแพงเมืองประตูเมืองไม่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของจังหวัดลำพูน นอกจากนี้ยังขาดการควบคุมการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งขาดเสน่ห์และความเหมาะสม แหล่งท่องเที่ยวด้านเกษตรกรรมยังมีน้อย ทั้งๆ ที่จังหวัดลำพูนมีพื้นที่เพาะปลูกมากมีชื่อเสียงในเรื่องของเกษตรกรรม ส่งพืชผักไปยังจังหวัดต่างๆ และยังมีสวนลำไยลือชื่อ สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง เช่น ข้าวมุง ยังสะอาดไม่เพียงพอ สินค้าที่ระลึกเป็นสินค้าชนิดเดียวกันเกือบทุกร้าน สินค้าควรมีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่นผ้าซิ่น ลำไย เป็นต้น นอกจากนั้นสะพานยังใช้ทั้งสำหรับยังใช้ทั้งสำหรับคนเดินและยังที่รถผ่านทำให้ไม่สะดวกและปลอดภัย สำหรับนักท่องเที่ยว และนอกจากข้าวมุงแล้ว ยังมีลานอนุสาวรีย์พระนางจามเทวี ที่มีนกอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากและมีมูลจากนกตกใส่บริเวณลานอนุสาวรีย์พระนางจามเทวีและมีกลิ่นเหม็น ทำให้บรรยากาศและทัศนียภาพไม่สวยงาม อีกทั้งช่วงพื้ปี ควรจะรักษาความเป็นเอกลักษณ์ไว้ แต่ปัจจุบันเริ่มมีการนำสินค้ามาวางขายโดยผิดวัตถุประสงค์ เช่นมีการนำเสื้อยืดแฟชั่นมาขาย คนที่ขายสินค้าบางคนก็ไม่ได้แต่งกายชุดพื้นเมือง แต่กลับแต่งกายด้วยเสื้อผ้า และกางเกงแฟชั่นแทน ทำให้เอกลักษณ์ของช่วงพื้ปีหายไป อาคารสถานที่สำคัญ ซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์บางแห่งยังไม่ได้พัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวปัญหาหนึ่งมาจากการขาดงบประมาณ เช่นคุ้มเจ้าจักรคำขจรศักดิ์ บ้านไทยยองไทยลื้อแบบโบราณ เป็นต้น รวมทั้งยังขาดงบประมาณจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีแนวคิดเรื่องนี้อยู่แล้ว

อาจพิจารณาสร้างแหล่งท่องเที่ยวขึ้นมาใหม่ในบริเวณวัดพระธาตุหริภุญไชยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือตลาดเชิงวัฒนธรรม มีการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรมที่ดี รวบรวมวัฒนธรรมและสินค้าของที่ระลึกที่เป็นของพื้นเมืองเอกลักษณ์ของจังหวัดลำพูน เช่นจากอำเภอบ้านฝาง รวมทั้งสินค้าทางการเกษตรจากแหล่งต่างๆ มารวมไว้บริเวณนี้ และให้เจ้าของร้านแต่งชุดพื้นเมือง ด้วย จะทำให้นักท่องเที่ยวมาเพียงแห่งเดียวก็สามารถสัมผัสวัฒนธรรมของจังหวัดลำพูนได้เกือบทั้งหมด ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ นอกจากวัด พระธาตุหริภุญไชย อาจสร้างทางเลือกใหม่ๆ เช่นการท่องเที่ยวทางแม่น้ำกว๋ง โดยการกำจัดผักตบชวา ออกให้หมดเพื่อสะดวกในการเดินเรือชมทัศนียภาพรอบในเมืองจังหวัดลำพูน มีการจัดตลาดแม่กว๋งขายสินค้าท้องถิ่นบริเวณนี้ สร้างบรรยากาศสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เช่น บริเวณวัดพระธาตุสบ อาจมีการแสดงดนตรีพื้นเมือง . ขอพื้นเมือง มีร้านขายของที่ระลึกพอสมควร กรณีข้าวมุงควรมีการจัดแบ่งหมวดหมู่สินค้า มีศูนย์อาหารและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว อื่น เช่น

อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยวัดดอยติ วัดมหายัน วัดจามเทวี วัดสันป่ายางหลวงปู่ช้างกุ่ม้า ซึ่งจะทำให้แหล่งท่องเที่ยวไม่กระจุกตัวเฉพาะที่วัดพระธาตุหริภุญไชย มีการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูล จุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่จะทำให้ได้รับงบประมาณในการบูรณะซ่อมแซมสถานที่ท่องเที่ยวต่อไป

ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

สาธารณูปโภคพื้นฐานได้แก่ ที่จอดรถ ภูมิทัศน์ และสุขายังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอที่จะบริการแก่นักท่องเที่ยวได้ โดยเฉพาะห้องน้ำมีจำนวนไม่เพียงพอความสะดวกไม่ได้มาตรฐาน ถนนและสถานีขนส่งยังไม่สะดวกเพียงพอ ควรมีระบบ wifi ที่มีความเร็ว ที่แลกเงินตราต่างประเทศ ควรมีป้ายบอกทางที่ชัดเจน มีห้องน้ำที่เพียงพอ ภาครัฐควรจัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวส่วนหนึ่ง เพื่อสร้างห้องน้ำที่มีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภูมิทัศน์โดยเฉพาะบริเวณวัดพระธาตุหริภุญไชย อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยวัดดอยติ วัดมหายัน วัดจามเทวี วัดสันป่ายางหลวง ปู่ช้างกุ่ม้า

ภาครัฐควรจัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวส่วนหนึ่ง เพื่อสร้างห้องน้ำที่มีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภูมิทัศน์ โดยเฉพาะบริเวณวัดพระธาตุหริภุญไชย ควรกรมอบหมายให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบซ่อมบำรุงสาธารณูปโภคพื้นฐาน กรณีที่เคยมีแผนจะสร้างห้องน้ำที่ข่วงนั้น อาจจะไม่เหมาะสม เนื่องจากจะทำให้มีห้องน้ำอยู่บริเวณหน้าวัดพระธาตุหริภุญไชย นอกจากนั้นยังสามารถใช้ห้องน้ำในวัดพระธาตุหริภุญไชย ที่มีมากพอได้ โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบดูแลทำความสะอาดให้มีมาตรฐาน

การจราจร .3

การจราจรของจังหวัดลำพูนยังไม่เป็นระบบ มีการจราจรไม่เป็นระเบียบ โดยเฉพาะในช่วงที่มีงานเทศกาล การเดินทางมาจังหวัดลำพูนการเดินทางเข้าถึงได้ยากขาดข้อมูล การอำนวยความสะดวกเกี่ยวข้องกับรถประจำทาง รวมทั้งแผนที่สถานที่ท่องเที่ยวที่ชัดเจน การเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งไม่สะดวกและการสร้างหรือปรับปรุงถนนบางจุดใช้เวลานานทำให้ขีดขวางระบบการจราจรไม่มีป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ชัดเจน หรือโดดเด่น สะดุดตา การปิดถนนไม่เป็นเวลา เจ้าหน้าที่จราจรและเจ้าหน้าที่จราจรและเจ้าหน้าที่เทศกิจที่ดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการจราจรยังไม่เพียงพอ ควรมีการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยว ที่ชัดเจน (เส้นทาง ทางแยกถนน)

อาจพิจารณาส่งเสริมการท่องเที่ยว ใช้รถสามล้อรับจ้างและจักรยาน จัดรายการนำเที่ยวที่เป็นทางเลือกให้นักท่องเที่ยว เช่น ทัวร์สามล้อเวลากลางวัน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างไรก็ตามควรมีการศึกษาองค์ประกอบอื่นและความเป็นไปได้ เช่น การเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี การแต่งกายที่สะอาด ความสุภาพเรียบร้อยและการไม่ดื่มของมึนเมา หรือรายได้ที่เหมาะสมเพียงพอของสามล้อรับจ้าง เป็นต้น

การประชาสัมพันธ์และการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว

จังหวัดลำพูนมีเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ของจังหวัดที่ยังไม่มีการปรับปรุงข้อมูลเป็นปัจจุบัน ข้อมูลในเว็บไซต์ตอบสนองกับการศึกษาและการปกครองมากกว่าการท่องเที่ยว ข้อมูลไม่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ขาด

การให้ข้อมูลที่ดีแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวยังมีน้อยไม่ทั่วถึงทำให้นักท่องเที่ยวหาข้อมูลยาก หรือไม่มีข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ไม่มีศูนย์กลางประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์เป็นระบบฝากเที่ยว กล่าวคือ การท่องเที่ยวจังหวัดลำพูนขึ้นอยู่กับจังหวัดเชียงใหม่มาโดยตลอด เชียงใหม่เป็นผู้จัดโปรแกรมทัวร์มาจังหวัดลำพูน จึงจำเป็นต้องจัดข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดลำพูนไว้ที่จังหวัดเชียงใหม่ด้วย ภาครัฐยังให้การสนับสนุนที่ไม่เพียงพอ อาจเป็นเพราะรายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดมาจากนิคมอุตสาหกรรม และนโยบายของภาครัฐที่รายได้เป็นตัวชี้วัด ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมและโบราณสถานอันเป็นจุดเด่นของจังหวัดนั้นชี้วัดได้ยาก จึงทำให้ขาดผู้นำภาครัฐที่จะดูแลด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด ข้อมูลการท่องเที่ยวยังไม่เป็นที่กระจาย ไปในหน่วยงานท่องเที่ยวและกลุ่มเป้าหมายอย่างเพียงพอ ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเช่น สนามกอล์ฟ และโรงแรมที่นักท่องเที่ยวพักไม่มีเอกสารข้อมูลการท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน จึงจำเป็นต้องแก้ไข

ควรต้องมีการจัดระบบการให้ข้อมูลทางเว็บไซต์ Application line และรายการใหม่เพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์จริงใจสำหรับการท่องเที่ยว เช่นมีข้อมูลที่ตั้งจังหวัด ข้อมูลของดีของจังหวัด อาจตั้งเป็นหัวข้อประชาสัมพันธ์เชิงส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น 7วันมหัศจรรย์ในเมืองลำพูน จัดให้มีศูนย์กลางประชาสัมพันธ์ และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน และมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการปรับปรุงข้อมูล เพิ่มการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และกระจายข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว หน่วยราชการ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การเยี่ยมบ้านจิตกร ธุรกิจสปา เข้าในประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน

ด้านอาหาร ที่พักและสินค้า

จังหวัดลำพูนมีร้านอาหารไม่มาก และยังขาดการจัดการกลุ่ม อาหาร ประเภทต่างๆ เช่นอาหารพื้นเมือง เป็นต้น ที่พักในจังหวัดลำพูนมีไม่มากนัก และมีข้อจำกัดในการจัดที่พักในชุมชนในลักษณะโฮมสเตย์อันเนื่องมาจากไม่สอดคล้องกับอุปนิสัยหรือวัฒนธรรมของนครจังหวัดลำพูน สินค้าที่ระลึกบางส่วนยังไม่โดดเด่น และบ่งบอกความมีเอกลักษณ์จังหวัดลำพูน ยังขาดการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้านำร้าน อาคารจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกและของฝากยังไม่ถูกใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ปรากฏอาคารร้างอยู่หลายแห่ง เช่น อาคารจำหน่ายสินค้าที่วัดดอยติ ตอนนักรกร้างว่างเปล่า

ควรปรับปรุงเรื่องร้านอาหาร การจัดกลุ่ม ชนิดอาหาร และปรับปรุงพนักงานร้านอาหาร เช่นพนักงานควรแต่งกายชุดพื้นเมือง ศูนย์ท่องเที่ยวไม่ควรขายของมีนเมา การที่จังหวัดลำพูนมีที่พักไม่ค่อยมากนัก อาจเป็นจุดแข็งของจังหวัดลำพูนที่ทำให้จังหวัดเป็นเมืองที่สงบเงียบ ซึ่งไม่ควรย้ายความแออัดจากจังหวัดเชียงใหม่มายังจังหวัดลำพูน ปรับปรุงสถานที่ให้เหมาะสม รวมถึงการพัฒนาพนักงานเกี่ยวกับการต้อนรับแขกด้วยบริการและกิริยามารยาทที่เหมาะสม พัฒนาบรรจุภัณฑ์ ในสินค้าที่ระลึก และมีความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

สรุปและข้อเสนอแนะ

จังหวัดลำพูนเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นเมืองวัด เป็นเมืองที่มีเสน่ห์อยู่แล้ว มีของดีและสถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมากเพียงพอ ทำอย่างไรจึงจะสามารถนำเสนอนักท่องเที่ยวได้ อย่างไรก็ตามต้องพิจารณาในเชิงอนุรักษ์ควบคู่ไปด้วย และการพัฒนาควรค่อยเป็นค่อยไป ตัวอย่างที่อาจเป็นแม่แบบได้ เช่นหลวงพระบาง เป็นต้น การพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน ควรเป็นเมืองที่มีชีวิตชีวาที่มีระเบียบผสมกลมกลืนกับวัฒนธรรม เป็นเมืองที่สลับ สะอาดและรักษาวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมไว้อย่างเหนียวแน่น เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ เป็นเมืองเล็กที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เน้นความเป็นเมืองโบราณอายุ ปี ที่มากด้วยอารยธรรมและโบราณ 1.300 สถานที่ควรค่าแก่การเยี่ยมชมด้วยความเคารพโดยสามารถรองรับความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยวได้ด้วย กรณีที่จังหวัดเชียงใหม่และโปรแกรมมาท่องเที่ยวจังหวัดจังหวัดลำพูนเป็นเมืองผ่าน คือ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะพักที่ลำพูนในระยะเวลาที่จำกัดอาจต้องพิจารณา จัดโปรแกรมกิจกรรมที่เพียงพอ และเชื่อมโยงเพื่อดึงนักท่องเที่ยวให้พำนักในจังหวัดลำพูนในระยะเวลาสั้น ตัวอย่างเช่นมีการไหว้พระ ตักบาตรในตอนเช้าเชิงวัฒนธรรมที่ขัวมุง มีอาหารที่เป็นพื้นบ้าน สอนวัฒนธรรมล้านนาแก่นักท่องเที่ยว เช่นนำไปถวายทานให้ผู้ล่งลับพร้อมอธิบายที่มาความเชื่อ การดำเนินการในลักษณะเช่นนี้จะเป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรมของจังหวัดลำพูนไปพร้อมๆกันด้วย ประเด็นที่มีข้อสังเกตไว้ คือ ทำอย่างไรจึงจะไม่เป็น วัฒนธรรมจัดตั้ง แต่ในที่นี้ช่วงแรกคงจะเป็นวัฒนธรรมจัดตั้งไปก่อน ภายหลังจึงเกิดการซึมซับต่อไป การประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ การประชาสัมพันธ์ผ่าน Application line ต่างๆ ข้อมูลต้องเป็นปัจจุบันซึ่งมีการจัดทำบางส่วนไว้แล้ว ในการจัดทำปายประชาสัมพันธ์ต้องพิจารณาความเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยว เช่นมีป้ายบอกต่อแหล่งท่องเที่ยวอื่นด้วย

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน อาจจะต้องพิจารณาทั้งระบบ ตั้งแต่ผู้นำต้องให้ความสำคัญ การแก้ปัญหาอย่างจริงจัง ต้องสร้างความรู้ ทักษะคิดและจิตสำนึกด้านการท่องเที่ยวให้ประชาชนทุกระดับ มีการพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่น ซึ่งเป็นการพัฒนาแบบองค์รวม นอกจากนั้นควรมีการสร้างการแข่งขันให้กับชุมชน มีนักวิชาการเข้ามาร่วมพัฒนาแบบองค์รวม สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดรูปธรรม คือจะต้องกำหนดเจ้าภาพหรือผู้รับผิดชอบนำแนวคิดไปประสานจัดการให้เป็นรูปธรรมจากหลายฝ่าย เช่นผู้ว่าราชการจังหวัดนายอำเภอต้องให้/การสนับสนุน เทศบาลรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้อง สินค้าของที่ระลึกควรสะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ควรขับเคลื่อนโดยมวลชนท้องถิ่นควบคู่ไปกับการสนับสนุนจากภาครัฐ หรืออาจจัดให้มีเจ้าภาพคณะทำงานรับผิดชอบเรื่องการท่องเที่ยวโดยตรงและมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเป็นทางการได้

References

- กรวรรณ สังขกร. 2559. การศึกษาโอกาสและศักยภาพการแข่งขันด้านธุรกิจ Long Stay กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน 1. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ . แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 – 2564). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการโรมมิ่งองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ฉัตรแก้ว สิมารักษ์. “แนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน”. รายงานวิจัย. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.2549.

เชียงใหม่นิวส์. 2559. ลำพูนเปิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่.....สวยและดูแพง!!!!. แหล่งที่มา [ออนไลน์]: <http://www.chiangmainews.co.th/page/archives/544580> (3 กุมภาพันธ์ 2563).

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)”. ราชกิจจานุเบกษา 136 [เมษายน 2562] : 107

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำพูน. (2556). แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดลำพูน พ.ศ. 2556-2559.

สำนักงานจังหวัดลำพูน . การปกครองจังหวัดลำพูน . [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :http://www.lamphun.go.th/officialwebsite/2013/?page_id=285 (3 กุมภาพันธ์ 2563).

สำนักงานจังหวัดลำพูน . ท่องเที่ยวลำพูน . [ออนไลน์] : แหล่งที่มา <http://i.lamphun.go.th/tourism/index.html> (3 กุมภาพันธ์ 2563).

สำนักงานจังหวัดลำพูน. รู้จักจังหวัดลำพูน. แหล่งที่มา (ระบบออนไลน์): <http://www.lamphun.go.th/officialwebsite/2013/> (13 มีนาคม 2560).

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. รายงานสถิติการท่องเที่ยวประเทศไทยประจำปีพ.ศ.2560 [ระบบออนไลน์].แหล่งที่มา https://www.mots.go.th/old/ewt_dl_link.php?nid=11588 [26 ธันวาคม 2562]